કીસ્સા

સીકંદર

ઝુલકરનય્એનકા.

ઉરદુ ઝબાન
ઓર
ગુજરાતી હરફોંમેં.

છપાવી પ્રસીધ્ધ કરનાર

શા. પ્રેમચંદ હઠીસંઘ ચોપડીઓ વેચનાર.
અમદાવાદ ફતાસાની પોળ.

AHMEDABAD

જૈન વિદ્યા વિજય પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ. રીચીરોડ.

૧૯૦૬

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ
૧૬૫૫૯

गूजरात विद्यापीठ ग्रंथालय

[गुजराती कोपीराइट विभाग]

अनुक्रमांक ૧૯૫૫ वर्गांक

पुस्तकनुं नाम કિસ્સા સિકંદર

ઝુલકરનૈન ઓગ્રા

विषय [illegible]

કીસ્સા
સીકંદર
ઝુલકરનએનકા.

અવ્વલ ઈસ્મ અલ્લાહકા, હરરોઝ શણ લેતે રહો,
હોવે મદદ સબ કામમેં, અએ બંદે કયું ગાફીલ રહો.
સોતે ઓર બએઠે યાદે હક, કરતે રહો તુમ અએ અઝીઝ,
સાહેબ બડા ગફફાર હુએ, સુન અએ બંદે નાંકેતમીઝ.

હકને અપસકે ફઝલસે, કઈ ચીઝ લાખ પએદા કરી.
કુરબાન જાઉં હક ઉપર, સાહેબ કરે કયું પરવરી.
કુદરતસતી પએદા કીયા, અવ્વલ સો એક મોતી યકીં;
મોતીકા ફેર પાની કીયા, બેશક હુએ રબ્બોલ આલમીં.

પાની કે ઉપર ફેર ઝમીં, હકને સો હુએ પએદા કરી;
તબ જોશ પાનીકો ચડા, ઉસમેં ભી હુએ હીકમત બડી.
પાની પવનકે ઝોરસે, તબ જોશખાયા બેશુમાર;
પાનીપે કફ પએદા કીયા, સાહેબ અજબ પરવરદીગાર.

કફસે ઝમીં પએદા કીયા, પાની ઉપર અએ દોસ્તાં;
તુમ યાદે હક કરતે રહો, દેખો ખુદાકી કુદરતાં.
પાની પવન ઓર ફેર ઝમીં, હકને કીએથે સાત થર;
ગુબ્બાર ફેર પએદા કીયા, હકને સો ફેર ઉનકે ઉપર.
ગુબ્બારસે ફેર આસમાં સાહેબ અજબ તેરી સીફત;
સાતાં ફલક પએદા કીયા, દેખો યેહ હકકી મારેફત.
પાનીકે ઉપર ફેર ઝમીં, ચલને લગી કીસ્તી મીસલ;
હકને કીયા લાખોં પહાડ, મેંખો સતી રહે હુએ સંભલ.
હકને સો ફેર પએદા કીયા, લોહા સો તેડે જો પહાડ;
ફેર આગ હક પએદા કીયા, લો : ગલા ફેર આહમાર.
આતશ બુજહી પાની સતી, કયા કહુ હકકી ખુબીઆં;
તાકત નહીં હુએ દરઝબાં તેરી સીફત બોલું બયાં.
શમ્સો કમરસે રાતદીન, માલુમ સબ હોને લગા;
કુદરતસે દો હીરે જડે, કયા કુછ કીયા હુએ બે બહા.

કુદરતસે ફેર તારે જડે, સંસારકો રોશન કીયા;
બલહાર જાના હક ઉપર, કુદરતસે સબ પએદા કીયા.
હુરાં ફરીશતે જીન પરી, પએદા કીયા લાખોં હઝાર;
હકને અપસકે ઇશ્કસે, જન્નત બનાયા ગુલ ઉઝાર.
કુદરસે જન્નત ઓર મકર, પએદા કીયા સાહેબ યકીં;
બેશક હુએ તુ હકકુલયકીં, બેશક હુએ રબ્બીલ આલમીં.
જહાડાં ઉગાયા બરઝમીં, હકને સો લાખોં બેશુમાર;
તસબી કરેં તુજહ નામકી, રોતે હુએં તેરી આહુમાર.
હકને જીસે પએદા કીયા, વોહ બંદગી હકકી કરે;
ખાલીક તેરે વોહ ઇશ્કમેં, રોરો નદી નાલે ભરે.
ફેર ખાકસે પએદા કીયા, આદમસફી બીબી હવા;
માબાપ બીન પએદા કીયા, યા મરહબા યા મરહબા.

દર નઅતે રસુલે અકરમ.

તઓહીદે હક કર બાદઝાં, બોલું બયાં અહમદ રસુલ;
જીસકે લીએ ઝાહીર હુવા, આપહી ખુદા હક હુએ રસુલ.
અહમદ નબીકે વાસ્તે, દોનોં જહાં પએદા કીયા;
સલવાત ભેજો બરનબી, સુલતાને જુમલા અંબીયા.
ભેજી દુરદાં પાકરબ, હઝરત નબી મહબુબપર;
હક આપ બોલા હુએ હબીબ, તુમ દોસ્ત મેરે હો નશર;
અવ્વલ તુમ્હીં આખીર તુમ્હીં, બાતીન તુમ્હીં ઝાહેર તુમ્હેં.
તુમ દોસ્ત મેરે હો યકીં, હક આપ કહેવે ઇશ્કમેં
હક નુરસે પએદા કીયા, તુમકો જહાંમેં યા રસુલ;
મહશરકે દીન રખના શરમ, હકપાસ તુમ જાઓ ન ભુલ.
તુમ નામસે આરામ હુએ, મછલીઓકો પાની મને;
ઉમ્મીદ હુએ બખશે ખુદા, બુજહો મોહબ્બો દીલ મને.
કલમા દુરૂદાં રોઝો શબ, પડતે રહો તુમ ઉમ્મતી;
મુશકીલ ખુદા આસાં કરે, લાયક કરે હક જન્નતી.
હુએ દોજહાંકે પાદશાહ, બરહક નબી અહમદ રસુલ;
મારે ખુદા ઇમાનસે, યેહ અરઝ તુમ કરલો કુબુલ.
નામે રસુલ અલ્લાહ જબ, કાનોં સુનો અએ દોસ્તાં;
ભેજો દુરૂદાં ઓર સલામ, કુરબાં કરો તુમ માલોજાં.

દર મદહે અસહાબે કીબાર.

ફેર ચાર યારોંકી સીફ્ત, બુજહો તુમ્હીં અએ દોસ્તાં;
હોવેં શફાઅતકો બડે, રોઝે બશરકે દરમીઆં.
ઉનકે મરાતીબ હુએ બડે, તાકત નહીં જો કહે સકું;
સારી ઉમર જાવે ગુઝર, તોભી ન પુરા લીખ સકું.
હઝરત અબાબકર સીદીક, એક મરતબા ઉનકા કહું;
કુરબાં કરૂં જી જાનકો, ઉનકી મોહતબમેં રહું.
મશરીકસે લે મગરીબ તલક, ભેજે ખુદા બરસાતકો;
મએં એકદીલ ઓર એક અમલ, ઉનકી મોહબતમેં રહું.
સબ ખુટ જાવેં પુરીઆં, લેકીન અમલ હોવેં દરાઝ;
ભેજે દુરૂદાં રોઝરાબ, ભેજો યેહ તુમ હદીયા નીઆઝ.
ઉનકે મરાતબ કયા કહું, કહેનેમેં નહીં આવે બયાં;
અબ દીલ લગાકર સબ સુનો, હુસીઆરહો ગાફીલ જવાં.

દર મદહે યાર દુય્યમ હઝરત ઉમર રદીઅલ્લાહો અનહો.

હઝરત નબીકે દીલજીગર, હુએ દુસરે હઝરત ઉમર;
ઉનકે મરાતબ ફેર કહું, હક દીનપર બાંધે કમર.
તારે ગીને આસમાનકે, ઓર ફેર ગીને ઉનકે અમલ;
અએસે નબીકે દોસ્ત હુએ, સરપર હુએ વાલી બર જુમલ.
તારે સો ફેર હોવેં તમામ, લેકીન અમલહોં બેશતર;
ઉનપર ખુદા રહમત કરે, સલવાત હોવે બર ઉમર.

દર મદહે યાર સીય્યમ હઝરત ઉસમાન રૂદીઅલ્લાહો અનહો.

ફેર તીસરે ઉસમાન હુએં, હઝરત નબીકે દોસ્તદાર;
ઉનકે મરાતબ હુએ બડે, કહેનેમેં નહીં આવે શુમાર.
નીચે ઝમીં ઉપર સમાં, મીસલે સંદુક મશહુર હુએ;
ઉસમેં રખું ઉનકે અમલ, સંદુક સબ ભરપુર હુએ.
સંદુક સબ મામુર હો, લેકીન અમલ ખુટે નહીં;
અએસે નબીકે દોસ્ત હુએં, ઉનકી સીફ્તકી હદ નહીં.
નાઝીલ હો રહમત ઓર સલામ, ઉસમાન બાઈમાનપર;
યેહ હુએ નબીકે દોસ્ત હક, જાનો મોહેબ્બાં કર ફીકર.

દર મદહે ખલીફએ ચાહરૂમ હઝરત અલી કરમુલ્લાહ વજહો.

ફેર ચવથે હુએ હઝરતઅલી, ઉનકા મએં કયા બોલું બયાં;
ઉનકે મરાતબ કયા લીખું, તાકત નહીં મેરી ઝબાં.
આસમાં ઝમીંકે દરમીઆં, સબ જહાડકો કીજે કલમ;
ઓર સ્યાહી દરીઆકી કરે, પીછે લીખે ઉનકા ઇલમ.
સ્યાહી કલમ સબ હો રહે, લેકીન મરાતબ હુએ ઝીઆદ:
ઉમ્મત નબીકે વાસ્તે, અનઝાતસે કીતા જેહાદ.
ચારોં નબીકે દોસ્ત હુએ; ઉનપર ખુદા રહમત કરે;
ઉનકી મોહબત દીલમેં જો, રખ્ખે વોહ ઇમાંસે મરે.
ઉનકી મોહબત નહીં જીસે, મરદુદ હુએ દર દોજહાં:
ઉસપર મલક લાનત કરે, સાતોં ઝમીં ઓર આસમાં.

દર મદહે ઇમામે હસન વ ઇમામે હુસેન રદીઅલ્લાહો અનહુમા.

ફેર હુએ ઇમામ હસને હુસેન, ઉનકા સો હુએ રૂતબા ઊલા;
ઉનસે જહાંમેં રોશની, વએ હુએ શહીદે કરબલા.
શમ્સો કમર દોનોં ઇમામ, હુએ રોશની દરદો જહાં;
ઉનપર ખુદા રહમત કરે, હુએ ઊનહોંપર મેહેરબાં.

દર મદહે હઝરત ગઓસુલ આઝમ પીરાનેપીર સય્યદ અબદુલ કાદર જીલાની.

ફેર પીરકે બોલું ઇસમ, ઉનકે જો ગ્યારા નામ હુએ,
ઊસ નામકી તસબી પડો, સબ મુશકીલે આસાન હુએ.
યા શેખ મોહયુદીં ઇસમ, દુજાઓ તુમ પએ છાનીઓ.
સય્યદ મોહયુદીં ઇસમ, અવ્વલ મુરીરા જાનીઓ.
મખદુમ મોહય્યુદદીં ઇસમ, ફેર તીસરા અએ દોસ્તાં;
મોલાના મોહય્યુદદીં ઇસમ, ચવથા પછાનો દીલમીયાં.
દરવીશ મોહય્યુદદીં ઇસમ, ફેર પાંચવા જાને તુમહેં;
સુલતાં મોહય્યુદદીં ઇસમ, છઠઠા સો યેહ બોલો તુમહેં.
ગરીબ મોહય્યુદદીં ઇસમ, ફેર સાતવાં બુજો મુરીદ;
ફકીર મોહય્યુદદીં ઇસમ, ફેર આઠવાં રીઝકે જદીદ.

બાદશાહ મોહય્યુદદીં ઇસમ, નઙવાં હુવા હુએ યેહ અદદ;
દસ્તગીર મોહય્યુદદીં ઇસમ, દસવાં ઈસમ કુલ જગ મદદ.
વલી મોહય્યુદદીં ઇસમ, ફેર ગ્યારવાં માહેર કીયા,
તસબી ઉન્હોં કે નામકી, પડ તુ જો અબ ઝાહેર કીયા.
ઉનકે વસીલેસે ખુદા, સબ મુશકીલેં આસાં કરે;
ઉમ્મતકે વાલી હુએં યકીં, કયા ફીકર તુ દીલપર ધરે.
ફેર હુએં ઇમામ આઝમ યકીં, ઉનકે હુકમસે નાણીરો;
સાબીત શરાપર દીલ રખો, ઈમાનસે જબ તુમ મરો.

હીકાયત પેહેલી.

બીચ બયાન સીકંદરકે પાસ દો ભાઈઓંકે ફરીઆદકો આને ઔર અપની દાદકો પહોંચનેમેં.

તારીફ હક કર બાદઝાં, બોલું હીકાયત એક નવી,
ખુબ હો અઝીઝાં દોસ્તાં, હક રાહમેં રખ દીલ કવી.
તકદીરમેં જો કુછ લીખા, મારા કલમ ફીરતા નહીં;
બરહક સહી યે કઓલ હુએ, ઉસ રાહમેં કુછ ચલતા નહીં.
એક દો બીરાદર ભાઈ થે, આપસમેં વોહ કરતેથે જંગ;
લેકીન શરાકી રાહપર, વોહ એકલે થે દો નેહંગ.
દોનો વોહ આપસમેં લડે, એક સાલતક હોગએ ઉદાસ;
કીસસે કહેં હમ હાલજા, દેખા કરે કીસકો નીરાસ.
આએ સીકંદર શાહકન, દેખકે બએઠે ફુલકરન;
દોનો વોહ આપસમેં કહેં, જાહુટેકા અબ યાં હુઓ મરન.
ફરીઆદઝારીમે ગરઝ, આએ ચલે શાહકે હુઝુર;
બએઠે સીકંદર તખ્તપર, હક હુએ સુબન કહેના ઝુરૂર.
બએઠે અહદકે તખ્તપર, શાહ ઔર વઝીર હાઝીરથે સબ;
દીવાન બખ્શી હુએં ખડે, દીગર અમીરાં મોહતસબ.
કાઝી વ મુફતી થે સભી, ઔર કઈ અદાલત થી વહાં,
લાખાં કરોડા આદમી, હાઝીર જો થે ઉસ વકત ત્યાં.
દીનકો અદલ ઇનસાફ થા, ઔર સબકોથી રાહત તમામ;
અએસે સીકંદર તખતવર, થા બહોત આગે એહતેમામ.

ખુશકી તરીમેથા અમલ, મશરકસે તા મગરબ ઝમીં;
ઉનકા હુકમ થા સબ ઊપર, સુનીએ મુહેબબાં તુમ યકીં.
કઈ આલમમાં ખુંખારકો, પામાલ શાહને કર દીએ;
અએસે સીકંદર ઝુલકરન, હકને અજબ પએદા કીએ.
લશકર જો ઉનકાથા બહોત, છપ્પન કરોડ જીસકા અદદ;
ઉનકે સભી ઇનસાફપર, હકને કીયા થા યેહ મદદ.
ખાતેથે વોહ હુકમા હલાલ, આરામસે દેખે નકીન;
અએસે સીકંદર ઝુલકરન, ડરતેથે હકસે રાત દીન.
ઓર ઓડતે સરપર કુલાહ, ઓર લુંગ સતી ઢાંપે સતર;
અએસે સીકંદર ઝુલકરન, ઓર ઓડતે સરપર ચદર.
તકવા ઉન્હાંકા કયા કહું, તાકત નહીં મેરી ઝબાં;
ફરીઆદ ઉનકી રહેગઇ, પીછે કરૂં ઉનકા બયાં.
દોનોં બીરાદર આખડે, ફરીઆદકો શાહકે હુઝુર;
ઊનકી હીકાયત અબ કહું, કીસ્સા હુવા યહાંસે ઝુહુર.
તસલીમકર બોલે સુખુન, અએ શાહ હમારી હએ અરઝ;
તબ બાદશાહ કહેને લગે, કહો તુમ જો હએ દીલકીગરઝ.
દોનોં બીરાદર યું કહે, ફરીઆદ હએ યેહ જહાં પના.
તકદીરમે જો કુછ લીખા, ચાહા કીયા યા રબ્બીના.
ફેર દુસરેને યું કહા, ચાહે ખુદા સોહી કરે;
મએં યું કહું યેહ યું કહે, હમ દો મને નહીં કોઇ ડરે.
દોનોં કહે હક બેહતરી, કોઈ ન પસ દેવે જવાબ;
સબ સુમુન બુકમુન હોરહે, શાહકા પડા સબકો હીજાબ.
લેકીન સીકંદર દીલ ભીતર, તજવીઝ ફેર કરને લગે;
દોનો સુખન બેહતર કહે, હએં દીલમેં હએરાં ઇસજગે.
તકદીરમેં ચાહા કહા, ચાહા કરે હક બેહતરી;
દોનોં સુખન બેહેતર કહે, કયા બાત આ મુશકીલ પડી.
દોનો સુખન બેહતર કહે કીસકો કહું ખોટા ખરા;
શાહ દીલમેં હએરાં હોગએ, મુજહ દાગ દીલઅંદર પડા.
શાહકો નેહાયત ગમ હુવા, ઈસ બાતકા અએ દોસ્તાં;
લેકીન ઇસી અહવાલસે, શાહ બહોત ગમ ખાએ વહાં.
શાહ ઇસ મને હએરાનથે, પએદા હુવા દરદે શીકમ;
બોલે સીકંદર ઝુલકરન, હું જવાબ ઠહેરો એક દમ.

હાજતકે તઈં કરલુ અદા, વોહ સબ સુનાહુ મુદ્દઆ;
જો કુછ અરઝ તુમને કીએ, સબ કાનમે પહોંચી સદા.
શાહ ઉઠચલે હાજતકે તંઇ, મજલીસ સભી બએઠી રહી;
અબ દીલ લગાકર સબ સુનો, શાહ પર હકીકત યેહ હુઈ.
યેહ બાત યાં મવકુફકર, શાહકી હીકાયત અબ કહું;
ખોજેને અસ્તાવા લીયા, પાનીકા તબ સો મંએ લીખું.
અસતાવા જાકર રખદીયા, હાજતકે તંઇ બએઠે જો શાહ;
કાંતક છુપાઉં બાતકો, કહેતા હું જો શાહપર પડા.
હાજતકે તઈં શાહ કરચુકે, ચાહા કે નીકલું મએં બહાર;
વએસેમને ઉસ વકતમે એક મુરગ આયા ગુલઉઝાર.
શાહકો પકડકર લે ઉડા, અસમાં ઝમીકે દરમીઆં;
માલુમ નહીં કીસકો હુવા, બુજો મોહેબ્બાં દોસતાં.
મુરગાભી લે શાહકો ઉડા, દેખા લીખા તદબીરકા;
કહાં બાદશાહ કહાં જાનવર, યાં દખ્લ નહીં તદબીરકા;
બસ શાહને દહેશતકે સબબ, ચસ્મોં કો બંદ કરકે કહે;
હુએ હુએ સીકંદર ઝુલકરન, તકદીરમે મારે પડે.
મુરગાભી જંગલમે પકડ, જબ શાહકો લેકર ઉડા;
એક કીલ્લએ ખએબરમે જા, શાહકો બીઠા આગે ખડા.
જબ શાહને આસરે જમીં, પાએ તો પકડા દીલ કરાર;
ફેર આંખ શાહને ખોલકર, ઉસ મુર્ગસે બોલે પુકાર.
બોલે સીકંદર મુરગસે, કહે તુ મુજહે હુએ કયા સબબ;
કયું તુ મુજેહ લાયા યહાં ? યેહ બાત મુજહ લગતીઅજબ,
બોલા મુરગ તબ યેહ સુખન, અએશાહ અબતુમચુપરહો;
તુમપર હુકમહુએ અઝખુદા, યેહ બાત તુમ દીલમે રખો.
મુજહકો કરેગા રબ હુકમ, ફેર તુમકો મંએ લેકર ઉડું;
બેહેતરહયે અબતુમ યાંરહો; હકકા અમર મએં કયાકરૂં.
શાહકી ઉદાસી દેખકર, દીયા મુરગને એક અપના પર;
કહા રખો તુમ ઇસ પરકે, તંઈ તાવીઝકર તાવીઝકર.
તુમકો પડે જબ કામ સખત, તબ યાદ તુમ મુજકો કરો;
યેહ કઓલ હુએ બરહક સચા, હકકે હુકમ સરપર ધરો.
ઈતના સુખન કહેકર મુરગ, ફેર ઉડચલા હકકો ખબર
હુએ હુએ સીકંદર એકલે, બએઠે કરે દીલમે ફીકર.

શાહકો નેહાયત ગમ હુવા, રો રો પુકારે યા ખુદા;
રો રો સીકંદર ઝુલકરન, તકદીરસે કરતે ગીલા.
મુજહકો વતનસે બેવતન, તકદીર તુને કયા કીયા;
સબ લાવ લશકર તરક કર, કહાં કએદ મુઝકો લારખા.
લાખોં કરોડોં ફ્રુઓજમેં હુએ હુએ સીકંદર તુ હુવા;
અબ એકલે રોયા કરો, તકદીર કરડાલી જુદા.
મશરકસે તા મગરબ તલક, તેરા ઇસમ મશહુર થા;
હુએ હુએ સીકંદર ગુમ હુવા, તકદીરસે માઝુર થા.
રો રો સીકંદર ફેર કહે, અબ તખ્ત કહાં મજલીસકહાં;
અબ અહલકાં ફરઝંદ કહાં, અસબાબ કહાં સામાં કહાં.
રો રો હલક સુખા બહોત, કરને લગે પાની તલાશ;
યારબ યેહ હુએ કીસકી જગા, બતલા મુઝે ઉનકામઆશ.
ગમગીનહો વાંસે ઉઠે, આપસકો દેખા બાગમેં;
હર દો તરફ કરકે નઝર, ભેજા શુકર દરગાહમેં.
મેવા જો દેખા શાહને, દીલ ગમસતી રાહત હુવા;
નહીં તો સીકંદર ઝુલકરન, બીન મઓતથા યાં આમુવા.
પસ હુઓઝ દેખા શાહને, વહાંસે નીકલતી એક નહેર;
મેવા વ પાની દેખકર, બોલે કે દીલ કીજે શુકર.
બસ બોલ બીસમીલ્લાહ વહીં, મેવા જો ખાયા ભર શીકમ;
ખુશ હોકે ફીર પાની પીયા, દીલસે શુકર કીએ દમબદમ.
કી રૂહકો ખુશ તાઝતર, તકદીરસે ભેજા શુકર;
લેકીન સીકંદર બાગમેં, કરને લગે ચવદીસ ગુઝર.
ચવ તરફ દેખા શાહને, જાનેકા કહીં રસ્તા નહીં.
કહેતે સીકંદર દીલકે તંઇ, કોઇ દરતો યાં દીસતા નહીં.
અંદર ચમન અએસા કીયા, ચવતરફ ઉસકો કોટ હુએ;
હીકમત યેહ જાને ખુદા, આદમ બના સબ ખોટ હુએ.
હુએ કોટ અંદર ખુશ ચમન, આદમ બીના અફસોસહુએ;
યેહ કયા સબબ હુએગા ખુદા, યેહ કીલઅ કયા મહબોસહયે
ઉસ બાગકે અએવાનમેં, એક જહાડથા સબસે બુલંદ;
ઉસપર સીકંદર જબ ચડે, દેખા તમાશા દીલગઝંદ.
ચારોં તરફ જબ કી નઝર, ફેર શાહને દેખા અજબ;
લાખોં કરોડો દેવ હુએં, ઓર કઇ હુએ રાકસ પુરગઝબ.

તબ દીલમેં શાહ મુઝતર હુએ અલ અઝમતે લીલાહ કહે;
કીલ્લેકે બાહેર દેખકર, બસ દીલમેં હએરાં હો રહે.
એક તરફ દરીઆ કહર હુએ, પાની ભરા હુએ બેશુમાર;
શાહ દેખકર હએરાં હુએ. કહેવેં કીસે દીલકા બીચાર.
શાહ દેખકર કહેને લગે, યેહ કયા ગઝબ બાહેર ખડા;
લાખોં કરોડો ફઓજમેં, હએ હુએ સીકંદર તુ પડા.
ફેર તીસરી જાનીબ નઝર, કરતે સીકંદર બાદશાહ;
બસ તોપખાના દેખકર; કહેને લગે હક દે પનાહ.
અસબાબ જંગકા દેખકર, શાહકો નેહાયત ગમ હુવા:
અંદર ચમન બાહેર ઝુલમ, બોલે કે બીન મઓતઆમુવા
ચોથી તરફ ફેર શાહને, દેખા કે પુરબં દોહ કોહ;
કહેવે સીકંદર ઝુલકરન, અબ ઝીંદગીસે હાથ ધો.
ઇસ કોહકે અંદર નાગ હુએં, ઓર કઇ હઝારાં અઝદહા,
ઇસ ઝુલમકો શાહ દેખકર, લરઝે બહોત સદ આહઆહ.
ઊન ઝાલેમોં ખુંખ્વારમેં, તુ હુએ સીકંદર એકલા;
રોવે સીકંદર દીલમને, કહેવે કે બરહક હએ ખુદા.
શાહ જડાવ ઉપર બએઠકર, દેખા સો જબ ચારોં તરફ;
યેહ હાલ જા કીસકો કહે, બોલે ન કુછ મુંહસે હરફ.
પસ જહાડસે ઉતરે તલે, શાહ દીલમને હએરાન હો;
કીસ્સે કહું યે હાલ જા અફસોસ દીલ હયેરાન હો.
લેકીન સીકંદર ઝુલકરન, તકદીરપર શાકીર રહે:
ફેર ઊસ ચમનમેં એકવે, અહેવાલે દીલ હકકો કહે.
ફેર ઉસ ચમનકે દરમીઆં, આયા નઝર નાદર મહલ;
શાહ દીલમને કહેને લગે, ઈસ મહેલકો દેખું અવલ.
હક હુએ મેરે સરકે ઉપર, જબતક ન મંએ પાઊ ખતા;
આસી સીકંદરકે ઉપર, તેરી પનહ હુએ હલઅતા.
પસ શાહ હીમ્મત બાંધકર, ઉસ મહેલકે અંદર ચલે;
સબઝા વ નહેરો મહેલકો, શાહ દેખરહે ફેર એકલે.
દેખા અજાએબ બાગ હુએ, ઉસ મહેલકે અએવાનમેં;
ફેર ઉસ ચમનકે દરમીઆં, હઓઝ હુએ મએદાનમેં.
ઉસમેં ફવારે છુટતે, ગોયા હુએ કઓસરકી નહર;
શાહ દેખકર કહેને લગે, યેહ કયા સબબ ચલતી નહર.

બાગો નરહકો છોડકર, ફેર શાહ ગએ અંદર મહલ.
ઉસ મહલકે ગોશેમને, એક કોઠડી ખોલે સંભલ.
ઉસ કોઠડીકે દરમીઆં, દેખા સીકંદરને અજબ,
ખને રખે કઇ તરેહકે, દીગર ન કોઇ પાયા અબબ,
ખાનાના સો કીતની કીસમકા, જબ શાહને દેખા સબબ.
બોલે કે મએં ખાઉં અગર, જાવે ઉમર સારી ગુઝર.
જન્નત દીખાયા હુકમુજહે, લેકીન નકોઇ આદમ બશર,
મએં સખ્ત યાં બેચએનહું, કબ યેહ ખુદા ખોવે ફીકર.
યેહ મહેલહએ કીસકાયકીં, કોઇ જીન પરી આદમ નહીં,
કહેવે સીકંદર હકકે તઇં, અબ દીલ નહીં લગતા કહીં.
હર હાલ શાહ કરતે ફીકર, કબતક રહુંગા એકલા,
રોરો પુકારે ઝુલકરન, તકદીરસે કરતેગીલા,
ફેર કોઠડી દીગરકે તઇં, શાહને જો ખોલે ઉસ વખ્ત,
દેખા લીખા તકદીરકા, તબ ખુલગએ શાહકે બખત.
ઉસ કોઠડીકે દરમીંઆં, એક પાલના દીગર પલંગ,
શાહ બલીબાસે ફકરીઆ, જાકર ખડે જએસે મલંગ.
થી ઇસ પલંગકે દરમીઆં, મીસલે પરી એક સોરહી,
શાહ રહે અદબસે હો ખડે, કુછ બાત ના મુખસેકહી.
દુલહનકે જએસી સોરહી, દેખા સીકંદર કરનઝર,
આદમ બશર તહકીકહએ, જાગે તો મએં પુછું ખબર.
ફેર પાલનેકો શાહને, દેખા જો બસ કરકે નઝર.
બચ્ચાભી એક છોટાસાહએ, જાના કે હએ ઉસકા પીસર.
યેહ મા વફરઝંદ દેખકર, શાહ દીલમને કહેને લગે;
જાગે તો મંએ પુછું ઉસે, તહકીક હએ ઉસકી જગે.
એક દો ઘડી ગુઝરે પીછે, લડકા જો રોયા ઝાર ઝાર;
તબ શાહકે સીનેમને, ગમસે ઉઠે શોલે હઝાર.
લડકેકે તઇં જહુલા દીયા, ફેર પાદશાહને ઉસ ઘડી;
બોલે સીકંદર બાદશાહ, હોવે ઉમર તેરી બડી.
લડકા જો રોતાથા બહોત, જહુલા દીયા તબ ચુપરહા;
લડકા લગા ફેર ખેલને, દેખા તમાશા બાદશાહ.
વયસેમેં આંખે ખુલ ગઇ, બીબી ઉઠી તબ જાગકર;
બોલે ફકીરાની સદા, કહે માઇ તેરા કયા ખબર?

બીબી સો તબ હુશીઆરહો, દેખી ફકીરે બેનવા;
મેરે જીગરકે દોસ્તકો, દેતા હુએ જહુલા વાહવા.
બીબીને તબ ખુશવકતહો. બોલી કે હુએ મેરી હુઆ:
દરવીશ બંદગી બાદશાહ, ખીદમતમેં પહોંચા હુયેસો આ.
દરવીશકો કહેને લગી, કીસ જાગે કહેતે હો મીઆં;
દીલકી હકીકત મુજહ કહો, કીસવાસતે આએ યહાં ?
ફીર કહો તુમારા મુજેહ ઇસમ બોલો ઇસમ દુરવેશ તુમ;
ગર યાં રહોતો ખુબ હુએ, ઇસ બાતસે રાઝી હુએં હમ.
દરવીશ ફેર કહેને લગે, સુન માઇ તુ મેરા કલામ;
મએં હું ફકીર અલ્લાહકા, મંએ જા રહું વાં હુએ મુકામ.
મંએ દરબદર ફીરતા રહા, કોઇ જા મુકરર નહીં કહીં;
મંએં શાહેદી દેતા નહીં, વાં મંએ જગા કરકે યકીં.
અબ ફેર ખુદા લાયા યહા, કબતક રહુંગા ઇસ જગા,
કરતાહુ પુરીં ઝીંદગી, સુન માઇ તુ મેરા કહા.
તકદીર શાહ પેરા ઇસમ, સુન માઈ અબ તુ કાન ધર;
હમ અબ પડે યાં કએદમેં રસ્તા નહીં જાઉં કીધર.
મંએ હું ફકીરે બેનવા, બસતીમે રહેના રાત દીન;
મંએ આપકો હએરાન હું મુજહ કએદમેં ડાલાહએકીન.
અબ ઇસ કીલેકે દરમીઆં, આદમ બશર તુમ એકહો;
ફરઝંદ માકો દેખકર મંએ આપ બએઠા અકલખો.
શાયદકે મુજકો અબ ખુદા લાયા તુમ્હારે વાસ્તે
અપની હકીકત તુમ કહો, મુજહકો ખુદાકે વાસ્તે.
ફેર શાહઝાદીને કહા, રહીએ યહાં બેખઓફ અબ,
ખીદમત કરૂંગી રાતદીન, કુછ તુમસે નહીંહુ બેઅદબ.
તકદીર શાહ અબ તુમસુનો, મેરી હકીકત સરબસર,
મુજહપે નેહાયત દુખ પડા, લેકીન કીયા મએંને સબર.
બારા બરસતક મએં રહું, ઇસ કએદમેં તકદીરશાહ,
ઇસ વાસ્તે તુમકો કહું, દુખ બહોતસે સદ આહઆહ.
તકદીરશાહ કહેનેલગે, કહે માઇ તેરા દુછે મુજહે,
તુજહ છોડકર જાઉં કહાં, નહીં દીલમેં અબ ધોકા તુજહે.
કીસમતકે તઈ કર ઈખતીઆર દોનોં રહે ઉસ કએદમેં,
કીસ્સા કીયા યાંસે શુરૂ, મખ્ખી મયે જું શહેદમેં.

હીકાયત દુય્યમ.

દર બયાને ઝવજએ શાહે મુઝનબીન.

તબ શાહઝાદીને કહા, કીસ્સા કહુ અવ્વલઆતીં;
મીસરકી નગરકા બાદશાહ, થા નામ ઉસકા મુઝનબી.
શાહ મુઝનબીં ખાવીંદ મેરા મએ હું ઉસીકી જાનોદીલ,
મએ હુ અકેલી દીલજીગર, નહી ગએર કોઈ એકતીલ.
હુએ શાહ મેરા વોહ ખુશ સીયર, નહીં કોઈ ઉસે બીબીહરમ
મેરા ઓર ઉસકા દીલ મીલા, હકને કીયા મુઝપર કરમ
મેરી મોહબબત ઉસ ઉપર, ઉસકી શફ્કકત મુજહ ઉપર.
ચંદર બદન જએસે લગે, દોનોં ઇશકમેં હમ મગર.
દોનોં હમી મુશતાક હુએ, એક પલ ન ખીસતે રાતદીન;
ચંદર બદન જએસે લગે, દોનોં ઇશકમેં હમ મગર.
દોનોં હમીં મુસ્તાકહુએ, એક પલ નખીસતે રાત દીન,
યુસુફ ઝલીખાંકે મીસલ, હમ દોમને બુજાનકીન.
શીરી જલીલ ફરહાદએં, દોનો હમીં સાહેબ જમાલ,
સએફુલ મુલુક બદીઊલ જમાલ, દોનોં સજે વએસે કમાલ.
મજનું વ લએલીકે મીસલ દીલ, મીલગયા શીરો શકર,
થે અએશો અશરમેં હમીં, ઇસ દીનકી કુછ નાથી ખબર.
સીંગાર કરતી રાત દીન, મએં આપકો રહેતી સંવર.
શાહ મુઝનબીં ખુશવકતહો, મુજહપર લુભાવે જ્યું ભંવર
ઇસ અએશકે ગલબેમને, મુજહકો રહા શાહસે હમલ,
પસ શાહસે ઝાહેરકીયા, ખીલવનમેં શાહથે દર મહેલ.
શાહ મુઝનબીં કહેનેલગે, બીબી દીખાઊ દર રમલ,
તુમહમ અપન દોનો મને, ઇસસે નકુછ પહોંચા ખલલ.
થા એક નજુમી શહેરમેં, ઉસકો બુલાએ શાહ હુજુર,
શાહકે મુકાબીલ આખડા તબ બાદ ફરમાયા જુરૂર.
કહા હુએ હમલ બીબીકે તઇ, કએસી ઘડીમેં હુએરહા.
જો હોવે સો મુજહકો કહા, ફેર શાહને યુંકર કહા.
દેખા નજુમાને રમલ, હએરતસતી ખોયા ગયા,
શાહ મુઝનબીં બોલે ઉસે, તુ બોલ કયું હએરત રહા.
તકદીરમેં જએસા લીખા, વએસા બતાઓ તુમ શીતાબ,
કુછ ખઓફ દીલમેં મતકરો, મુજહકો બતાઓ દર કીતાબ.

તબ ઉસ નજુમીને કહા, સુનીયે તુમ્હેં અએ બાદશાહ;
દેવે ખુદા લડકા તુમન, સોગંદ હકકી વદદુહા.
લડકા તવલ્લુદ હકકરે, બાદઝ હકીકત સબકહું;
ઇસ કઔલપર સાબીત રહે, પીછે મરમ ઉસકા કહું.
શાહને નજુમીકે સબબ, દીલમેં કીયા દીદીન સબર;
લેકીન ઉસી અહેવાલસે શાહકો, હુવા ગમ દીલ ઉપર.
શાહને નજુમીકો કહા, હમરાહ રહો તુમ રોઝોશબ;
ખીદમત તુમ્હારી મએં કરૂં, તુમ છોડદો ઘરકી તલબ.
તબ વોહ નજુમી શાહકને, રહેતા ખુશી ઓર શાદમાં;
રાજીથે શાહ ઇસ કઔલપર, લડકા બતાયા પેટમાં,
શાહને રખા તાવીઝકર તબ વોહ નજુમીકો હુઝુર;
દીલજાનસે થે શાહફીદા એકદમ નકરતે ઉસ્કો દુર.
હર હાલ ગુઝેરે સાંતમાંહ લડકા તવલ્લુદ જબ હુવા;
શાહ મુઝનબીં ખુશવકતહો, કરનેલગે શુકરે ખુદા.
તબ ઉસ નજુમીકાહુવા, બાઝાર ફીર બેશક ગરમ;
હકને અપસકે ફઝલસે, જગમેં રખી ઉસકી શરમ.
હોવેં મુબારક બાદીઆં, શાહકો ખુદાને દી મુરાદ;
લેકીન જો શાહકે દીલમને, હુએ ઉસ નજુમીકી જોયાદ.
શાહને નજુમીંકો દીયા, સરપાવ જોડા બેબદલ;
તોહફે કીએ હાઝીર કઇ, ફેર ઉસ નજુમીકે આગળ.
શાહ મુઝનબીં અબ તુમ સુનો, એક દાગ દીલ અંદર રખું.
લડકા તુમ્હારાં હુએ યેહ જો, ઉસકી ઊમર બારા બરસ;
તહકીક અઝ હુકમેં ખુદા, એક શખસ મારે નાતરસ.
બારા બરસ ગુઝરે પીછે, મારે સીકંદર ઝુલકરન;
શાહકો નેહાયત ગમહુવા, બોલા નજુમીને મગર.
શાહ દીલમને કહેનેલગે, હએગા નજુમી યેહ સચા;
અબ મએં સીકંદરસેલડું, મારે વોહ કયું મેરા બચા.
તબ ઉસ નજુમીને કહા, લડનેમેં નહીં હુએ જુરત.
છપન કરોડ લશકરકેતઇ, કયુંકર સંભાલો હુએ જુરત.
હુએગા સીકંદર ઝોરમેં, ઊસકા હુકમહુએ સબઊપર;
જો ચાહેસો પલમેં કરે, અએસા ઝોરાવર હુએ બશર.

મુશકી તરી પાની મને ઊસકા અમલ ચોગીરદ હુએ;
ઊસકે બરાબર કોઇ નહીં, વોહ આપ યક્તા મરદ હુએ.
દરીઆ ભીતર મશહુર હુએ, હદ લી સીકંદરને બડી;
કહેવે નજુમી શાહકો, કયા બાત આ મુશકીલ પડી.
શાહને નજુમીકો કહા, બેહતર જો જાનો, સોકરો;
જોકુછ લીખા તકદીરકા, સામાન તુમ જલદી કરો.
પસ શાહને ઊસ વકતમેં, યેહ જંગ સવારા દીલપીઝીર;
અપને બચેકે વાસ્તે, બએઠા હુએ આપ હોકર ફકીર.
લડકેકે ખાતીર શાહને અએસા ચમન હાજીર કીયા;
મુજહકો બીઠાકર બાગમેં, ફેર કોટકો ચુનકર લીયા.
બારા બરસકા કઓલકર, મુજહકો યહાં લાકર રખી;
ઊસ દીનસે મએં હુ એકલી, કોઇ પર નમારે યાં મખી.
બારા બરસકી અબ ગીઆ, મામુર હુએ ઇસ જાગમેં;
લેકીન સીકંદરકે સબબ, દીલ જલગયા હુએ આગમેં;
ખાના વ પાની એકલે, ઊતરે સો અબ કયુંકર ગલે;
તુમકો ખુદા જીતારખે, તકદીરશાહ અબ તુમ મીલે.
હુએ યેહ હકીકત મએં કહી, તકદીરશાહ તુમકો જો અબ;
મુશકીલ ખુદા આસાન કરે, તેરી હુએ કુદરત પાક રબ.
ઝાહેરમને તકદીરશાહ, બાતીન મને ખુદ આપ હુએં;
અપની હકીકત બુજહકર પસ દીલમને બેતાબ હુએં
દીલમેં સમજહકર ચુપરહે, ઝાહેર કીયા ના સાતો પંજ;
મેરી ઊમરકે દરમીઆ, ઇસતરેહકા દેખા નરંજ.
ઝાહેર ફકીરીમેં ગરક, માલુમ ના કોઈ કરે;
કોઈ પછાને ઊનકે તઈ, ઉસ વકત બે મઓતોં મરે.
તકદીરશાહ કહેનેલગે અએ ભાઈ અબ તુમ મતકુડો;
રાઝીરહો તકદીરપદ, ઝીયાદા તકલ્લુમ મતકરો.
સોંપો બહક ફરઝંદકો, તકદીરપર શાકીર રહો;
મારા કલમ ફીરતા નહીં, અએ પાદશાહઝાદી સુનો.
તકદીરકીં ઓર મોતકી, દોનોંકી નઈ જગમેં દવા;
તબ પાદશાહઝાદી કહે, બેશક કહા તકદીરશાહ.
તદબીરસે હીલા કરો, તકદીરકી હકકો ખબર;
અએ પાદશાહઝાદી તુમ્હી, અબ છોડદો દીલકી ફીકર.

જો કુછ લીખા તકદીરકા, સોહુ નહીં મીટે હરગીઝ કભી;
બોલી સુખન તુમ સચ કહે, તકદીરસે હારે સભી.
તદબીર કરની હુએ અબસ, અએ પાદશાહઝાદી તુમ્હેં:
તકદીરપર શાકીર રહો, હમ સચકહેં આખીર તુમ્હેં.
હકકે હુકમપર સર ધરો, તદબીર કરતે હો અબસ;
શાહ મુઝનબીં હુએ બેઅકલ, કયું કએદમેં ડાલા અબસ.
તુમ કએદમેં ડાલે અબસ, તુમ એકલે છોડે અબસ;
ઇસ મહેલમે રહેના અબસ, યેહુ પહેનના જોડે અબસ.
યેહુ કોટ કરનાથા અબસ, યેહુ બાગ કરનાથા અબસ;
મેવે લગાનાથા અબસ, યેહુ ફોજ રખનાથા અબસ.
ખાને પકાએ હુએ અબસ, તુમકો છુપાએ હુએ અબસ;
યેહુ ફનસીખાએ હુએઅબસ. યેહુ કી જફાંએહુએ અબસ.
યેહુ તોપખાને હુએ અબસ, યેહુ જંગકા સામા અબસ;
અબદેવ બુલાનાહુએ અબસ, રાકસ બીઠાનાહુએ અબસ.
એક તરફ દરીયા હુએ અબસ, દુજે તરફ ફોજાં અબસ;
તીજે તરફ દેવાં અબસ, ચોથે તરફ સાપાં અબસ.
દરીઆ વ તોપાં દેવ સબ, રાકસ વ બીછુ નાગહુએ;
ચોકી કરે ઉસ બાગકી, તુમ વાસ્તે ગમનાક હુએ.
લેકીન એ સબકુછ હુએ અબસ, તકદીર પર રાજી રહો;
તબ શાહાજાદીને કહા, તકદીર શાહુ તુમ હક રહો.
ફેર પાદશાહઝાદી કહે, જો કુછ કહા સો સચ કહા;
હકકે હુકમપર સર ધરૂ, તબ બોલે યું તકદીર શાહ.
બારા બરસ જાવે ગુઝર, અલાહકી કુદરત સતી:
નીકલેંગે ફેર ઇસ કએદસે, જોકુછ લીખા સચહુએ સભી
હીલમીલ રહે તીનો જને, બારા બરસ તક એક દીલ;
તકદીરપર શાકીર રહે, પહોંચા બચાં જબ ઇસ મહીલ,
લડકેકી ખીદમત ફેર કરે, દોનોં જને અએ દોસ્તાં
અબ દીલ લગાકર સબ સુનો, તકદીર હક બોલો બચાં.
હર હાલ શાહ ભેજે શુકર દરગા હે આલી બર જનાબ:
ખાવેં હઝારો ન્યામતાં, ઓર પીવે દોનો થંડા આબ.
લેકીન કીલેકે દરમીઆં, બારા બરસ જાવે ગુઝર;
તકદીરશાહ કહેને લગે, ફેર હમ કીધર ઓર તુમ કીધર.

લડકેકી ઉલફતથી બડી, દીન કએદમે પુરે કરે;
એક પલ ન છોડે કએહસે, બોલે બલાલ હમ મરે.
લડકેકો લે કર ગોદમે, નીકલે ચમનકે દરમીઆં;
કઇ રંગકે ફુલ ફલકા, દેખા તમાશા જબ વહાં.
લડકા નેહાયત ખુશ હુવા, ગુલ પુલ દેખે ચો તરફ;
સબ તોડ દો મુજહકો તુમ્હીં, બોલા સો લડકા યેહ હરફ.
મેવેભી લાખોં તરેહકે, લડકેકો આગે લા રખે;
લડકેકે ખાતીર વાસતે, તીનોંને ખુશ હોકર ચખે.
શાહઝાદી ઓર તકદીરશાહ, દોનોં હુકમ બરદાર થે;
લડકેકે બએઠે નામપર, હરદમ બહમ ભલહર થે.
લડકેકો લેકર ગોદમેં, મેવેકો લાએ દર નઝર;
કચ્ચે પકે સબ દેખકર એક ફલ સો દેખા મોઅતેબર.
શાહઝાદી યું કહેને લગી, યેહ ફલ અજબ હુએ જહાડપર;
દેખો તુમ્હી તકદીરશાહ, મુજહકો બતાઓ તુમ અગર.
તકદીરશાહને દેખકર, બોલા કે હુએ નખ્લે રસુલ;
યેહ જહાડ હુએ સબસે બડા, મેવા લગા હુએ આનમુલ.
બારા બરસ ગુઝરે પીછે, પકતા હુએ મેવા ઉસ ઉપર;
શાહજાદી યું કહેને લગી, તબતો યેહફલ હયે મોઅતેબર.
કપડા લપેટો ફલકે તઇ, તા ભુલ ના જાવે અપન;
જીતે રહે તો ઇસકે તઇ, ખોલે અપન ખાવે અપન.
પસ જહાડકો કરકે નશાં, વાંસે રવાં હોકર ચલે;
સારે ચમનકે દરમીઆં, ફીરતે વોહ તીનોં એકલે.
દીનકો ફીરે ઉસ બાગમે, ઓર શબકો સોવે દરમસેલ;
હર તાલ દીન પુરા કરે, યેહ કએદ કલ જાવે નીકલ.
લડકેકી ખાતીરકે લીએ, યેહ કએદ ભરનાથા લીખા;
બારા બરસકે કઓલ પર, દોનોંકી થી હરદમ દોઆ.
હર રોઝ ગીનતે રાત દીન, યેહ દિન ગએ યેહ દીન રહે;
લડકેકી ખાતીરકે લીએ, મુશકીલ યેહ સબ સરપર સહે.
ઇસ કએદસે રાહત ખુદા, દેવે તુમ્હે ફેર ઓર હમે;
લડકેકો હક જીતા રખે, ઇસ ઝુલમસે હમ સબ બચે.
શાહ મુઝનબીકે નસલમે, હકને અજબ લડકા દીયા;
હુએ હુએ સીકંદરકે સબબ, કયા કએદમેં લાકર રખા.

કાં થે સીકંદર ઝુલકરન, કાં હુએ વોહ શાહે મુઅનબીં;
તુમપર ઝુલમ કયું કર કરે, ઇસરારે રબ્બીલ આલમીં.
તેરી શીકલકો દેખકર, ખીદમત કરે આકર તેરી;
તેર હુકમપર સરધરે, લાલે બજા સબ ચાકરી.
દીલ શાહેદી દેતા હુએ યું, તેરી બલા લેકર મરે;
તેરી શીકલકો દેખકર, બેશક ગુલામી વોહ કરે.
દેખે સીકંદર યેહ જગા, રો રો નદીં નાલે ભરે;
ઉસ કએદકે અબ દરમીઆં, હુએ પહોંચના ઉસકો મહાલ.
ખતરા તો દીલકા દુર કર, તુજહુકો રખુંગા મએ સંભાલ;
દહેશત સીકંદરકી ન રખ, અએ મેરી જાની એકદમ.
તકદીરશાહને ફેર કહા, ઇસ બાતકા છોડો વહમ;
અએ માઇ લડકેકા ઇસમ, તુમ કયા રખે મુજકો કહો.
રોશન જબી ઇસકા ઇસમ, તાવીઝ કર દીલમેં રખો;
તકદીરશાહ વાકીફ હુએ, રોશન જબીકે નામસે.
રોશનજબીકે હક મને માંગી દોઆ સુબહાનસે;
અએ માઇ તુમ અપના ઇસમ, ઝાહીર કરો મુજહુસે તુમ્હીં.
કહેતે હુએં બીબી રાહેલા; તાહકીક કર મુજહો તુમ્હીં;
તકદીરશાહકો ઉસ ઘડી, દોનોં ઇસમ ઝાહીર હુએ.
લેકીન યેહ દોનો શાહ સતી. હરગીઝ ન કુછ માહીર હુએ;
તીનો મોહબ્બતસે રહે, બારા બરસ તક એક દીલ.
જો કુછ નસીબોંકા લીખા, મીટતા નહીં હુએ એક તીલ;
બારા બરસકે દરમીઆં, દો ચાર દીન બાકી રહે.
અબ દીલ લગાકર સબ સુનો, તકદીરકે દેખો લીખે;
યેહ બાત અબ મવકુફ કર, શાહ મુજ રગીંકી ફેર કહું.
જહાંસે હકીકત રહે ગઇ, વોહ બાત અબ પુરી કરું;
શાહને નજુમીકો કહા, અબ કહો હકીકત ખોલ કર.
આવે સીકંદર યા નહીં, ખોલે રમલ લા હુઓલપર;
દેખા નજુમીને તભી, બાકી રહે હુએ ચાર દીન.
રોશનજબીં કો મારકર, જાવે સીકંદર રાહ ગન;
ઉસકી કઝાએ કહરમેં, તાહકીક ઉન પાયા લીખા.
અફસોસ હુએ સદઆહ આહ અફસોસ હુએ સદઆહ આહ
દીલમેં નજુમી સોચકે, હએરતસે બસ ચુપ હો ગયા.

ગુસ્સે હો શાહ કહેને લગે, તુ બોલ જલદી બેહુયા;
લાખોં કરોડોંકા ખરચ, તેરે કહે ઉપર કીયા.
સચ કહે અગર યા જહુટ હુએ, બેશક મએ બુજહુ અવલીયા
મારે સીકંદર આનકર, તો મએ તુજહે જાનુ સહી.
યા જહુટ તું બોલા સુખન, તબ હાલ તેરા હુએ વોહી;
ગર જહુટ હો મારૂં તુજ હે, ઓર સચ કહે પાવું તુજ હે.
મારે સીકંદર થા નહીં, કહે તુ મુજ હે કહે તુ મુજ હે;
તબ ઉસ નજુમીને કહા, શાહ મુઝનબીં હુશીઆર હો.
આવે સીકંદર મારને, કયા સો રહાહુએ અકલ ખો;
બારા બરશમેં ચાર દીન, બાકી રહે હુએ અએ અઝીઝ.
બોલે નજુમી શાહકો, દેખાહું મ મ કરકર તમીઝ;
તબ શા કે સીનેમને, લાગી જો ગમકી બરછીયાં.
ઉસકી દવા મએ કયા કરૂં, મારે મેરા જાની મીંયાં.
અવ્વલ મએ ઉસસે જંગ કરૂં, મારૂં સીકંદર યા મરૂં.
મરગએ ફેર બાદઝ મેરે, મારે તો ફેર મએ કયા કરૂં;
લશકરકે તઇ તયાર કર, નીકલા કફન સર બાંધકર.
તાકીદકી લશકરકે તઈ, મારો સીકંદર હુએ કીધર;
લશકર કીયા હુશીઆર જબ, શાહને હો તબ અએ દોસ્તાં.
લાખોં કરોડોં ફ્એોજકો, ગારત કરૂં એક પલ મીયાં;
ચારોંતરફ ચવકી ખડી; મોહકમ ઝબરદસ્ત ખુબ.તર.
એક તરફ દરીયા કહેરહુએ, ટોપે હુએં ચવકીમેં કહર;
દુજી તરફ મએ હું ખડા, લાખોં કરોડો ફ્એોજમેં.
આવે સીકંદર બેહુયા, મએભી હું ઉસકે ખોજમેં;
શાહ મુઝનબીને શેહેરસે; કીતા ખીયાલા તેં ઝબર.
કુલ દેવ સકસ પહેલવાં, હાઝીર કીએ ઇસ વકતપર;
તીસરે તરફ ચવકી ખડી, દેવ રાકસસોંસે ભર જંગલ.
આવે સીકંદર જબ ઉધર, કુલ દેવ નબ જાવે નીકલ;
ચવથી તરફ એક કોહથા, ઉસ બીચ મોહકમ અઝદહા.
રૂસે સુલેમાની હુએ જીન, ખાવે સીકંદરકો કહા;
શાહ મુઝનબીને અકલસે, તદબીર કી ચારો તરફ.
આવે સીકંદર જુલકરન, મારો સભી બોલે હરફ;
બારા બરસમેં એક દીન, બાકી રહા અએ દોસ્તાં.

અબ દીલ લગાકર તુમ સુનો, દેખો ખુદાકી કુદરતાં;
કીલ્લેકે તંઇ બસ ઘેર કર, શાહ મુઅઝનબીં હુએંગા ખડા.
દેખો અઝીઝાં દોસ્તાં, હુએ હુએ સીકંદર કા બયાં.
અબ યેહ યહાં મવકુફકર, બોલું સીકંદરકા બયાં.
હુએ હુએ લીખા તકદીરકા, કયા વખત આખીર આબના;
રોશનજબીં ઓર રાહેલા, ઓર તીસરે તકદીરશાહ;
ઉનકી હકીકત ફેર લીખું, નીકલે હુએ દીલસે આહઆહ;
તીનોં સો બએઠે બાગમેં, બસ આજ દીન છેલા રહા.
બારા બરસ જાતે રહે, ખુશ દીલસતી જો વાહ વા;
બીબી સો બોલી રાહેલા, તકદીરશાહ અબ અલવીદા.
તકદીરશાહ રો રો કહે, મંએ તુમસે કયુંકર હો જુદા;
લડકેકે તંઈ છાતી લગા, રોએ નેહાયત દીલમને.
મુજહકો બીસારા દીલસતી, તુમ રહો સો જા બાબાકને;
રોશનજબીં રો રો કહે તુમ મઆફ ખીદમત સબ કરો.
મયે મઆફ તુમકો સબ કીયા, આઝાદ તુમ મુજકો કરો.
બારા બરસમેં એક દીન, મંએ તુમકો નઈ રોને દીયા.
છાતી લગાકર પ્યારસે, ચેહેરેકો મંએ બોસે લીયા.
બારા બરસમે એક દીન, મંએ મુખકો ધોને નઈ દીયા.
મંએ મુખ ધુલાયા હાથસે, તુમકો ધુલાને નહી દીયા;
ખાના ખીલાશા મંએ તુજહે, પીના પીલાયા મંયે તુજહે.
અબ એકલા છોડા મુજહે, અબ એકલા છોડા મુજહે;
સારી ઉમરકે દરમીઆં, અએસા ન દીલ બાંધા કહાં.
અબ તુમ કીધર ઓર હમ કીધર, યેહ દાગ દીલ અંદર રહા;
ફેર પાદશાહઝાદી કહી, તુમ રોહ ચમનકે દરમીઆં.
શાહ મુઅઝનબીસે પુછકર, તુમકો રખુંગા યહાકે યહાં;
તુમસે વફાદારી કરૂં, સુનીયો યેહ અએ તકદીરશાહ.
મેરે જીગરકે દોસ્તકી, તુમને કીએ ખીદમતના આ;
તુમકો મેરે ચશમોં સતી, હરગીઝ જુદા મંએ ના કરૂં.
મુજહકો અગર બેચોતુમ્હીં, ઉસ વકત મએ સરકો ધરૂં;
એક પલ ન મંએ દેખું તુમ્હે, તો ગુઝરે મુઝપર એક બર
દેખો અઝીઝાં દોસ્તાં, કયા બાતકા આયા હુએ રસ;
બારા બરસ અબ ગયે ગુઝર, એક પલમે અએ તકદીરશાહ.

તુમ હમ મીલે ઇસ બાગમેં, લુતફો કરમકી થી નીગાહ;
ઉનકી મોહબ્બતકા બયાં, પુરા નહી તુ લીખ સકે.
જાવે ઉમર સારા ગુઝર, તોભી ન પુરા કર સકે;
હર હાલ કહે ફેર કયા હુવા, તાબીર અબ હોતા હુયે વકત
તુ યહાં મોહબ્બતમેં રહે. આગે મહેલ લીખતા હુએ સખ્ત
તીનોંને ધોયા મુંહકો ફેર, ખાનેકો બએઠે ફરશપર.
ખાનેકો ખા ફારીગ હુએ, કી રૂહકો ખુબ તાજાતર;
ફેર શાહઝાદીને કહા, વોહ ફુલકો લાઓ તોડકર.
ઉસ ફુનકે તંઇ ખાવે અપન, કપડેમે જો હુએ બાંધકર;
રોશનજબી દઓડા ગયા, ઉસ ફુલકો લાયા ઉસ ઘડી;
તકદીરશાહ ઉસ હાથમેં લાકર દીયા તબ એક છુરી.
તકદીરશાહ ઉસ ફુળકે તંઇ, લાગે છુરીસે છીલને.
લડકા સો તબ ખુશ વકત હો, બએઠા મુકાબીલ છીલને,
ઉસ ફુલકે તંઇ તબ છીલકર, તુકડે બનાએ લે છુરી.
ફેર ઉસ છુરીકી નોકસે તુકડા રખા મુખ અંદરી;
દુજા સો તુકડા કાટકર, બીબીકે મુખમેં ભર દીયા.
ફેર ઉસ છુરીકી નોકસે, બીબીને ખાયા કયા કીયા;
તીજા સો ખુરમા કાટકર, ફેર ઉસ છુરીકી નોક પર.
ખુરમા છુરીકી નોકસે, ખાઓ મેરે જાની જીગર;
ખુરમા જો મુખ અંદર લીયા, લેકીન જો દાંતોંમેં છુરી.
હુએ હુએ ખુદાકે હુકમસે, એક છીંક આઇ તબ બડી;
ઉસ છીંકકી તબ ઝોરસે. તાલુમેં ઘુસગઇ વોહ છુરી.
હુએ હુએ હઝાર અફસોસ હુએ, કયા બાત યેહ હોગઇ બુરી;
તકદીરશાહને હાથસે, ફેર ઉસ છુરીકો છોડકર.
આગે ચમનકે દરમીઆં, તકદીરસે સર ફાડકર;
માસુમકી ગઇ રૂહ નીકલ, હુએ વોહ લડકા મરગયા.
શાહઝાદી રો રો યું કહી, હુએ તુ સીકંદર બે મયા;
દઓડી કે જો પકડે ઉસો આવે સીકંદર હાથમે.
મારા સીકંદરને પીસર, તુફાન દુટા બાગમે;
બીબી પુકારી શોરકર, દઓડો કોઇ પકડો મુવા.
લડકેકે તઇ બસ મારકર, ઓર ગએબ અંદર યહાં હુવા;
ચરગએ લખાંલખ કોટપર, વયસેમેં આયા વોહ મુરગ.

લેકર સીકંદરકો ઉઠા, સબકે વહીં સરપર મુરગ;
ઔર મુરગ શાહકો લે ઉડા, સબનો સો દેખા નઝરકર.
હરએક સુખન કહેને લગે, જાતે હુએ દેખો મારકર;
શાહ મુઝનબીં બસ કોટપર, ચડકર સો જબ આયા વહાં.
લડકા મુવા શાહ દેખકર, રો રો પુકારા જાનો જા;
રો રો નીકાલી તબ છુરી, પ્યારે પીરસકે હલ્કસે!
દુરવેશ હો બએઠું મએ અબ, પસ હાથ ધોઉ ખલ્કસે;
તદબીર સબ હો ગઇ ગલત, તકદીરસે કુછ નહીં ચલા.
મેરે જીગરકે દોસ્તકો, કયા ખાકમેં દેતા મીલા,
લડકેકે ગલેમે હાથકો, બસ ડાલ રોયા ઝારઝાર.
હરયકકે દીલમેગમ હુવા, રોવે પુકારે આહ માર;
એક મસ્તબા બાબા કહો, બોલો મેરે જાની મીઆં.
તુમકો નીકાલુ કએદસે, અબ તુમ ચલો મેરે મકાં;
એક મરતબા મીઠા સુખન, મુજહકો સુનાઓ દીલજીગર.
મએ પાદશાહ તુમકો કરૂ, ભસ્તા કરો મેરા નગર;
રો રો પુકારા ઝાર ઝાર મુજહકો રખો તુમ આપ સંગ.
તુમ જવાબ દો જલદી સતી, અબ ઝીંદગીસે હું મંએબતંગ;
કહાંતક બયાં ગમકા લીખું તાકત નહીં મેરી ઝબાં.
શાહ આહ આહ આહકી જહાલસે, ચવદીસ ઉડાયા હએ ધુવાં.
લડકેકા ચેહેરા દેખકર, માં બહોત ગમસે તલમલી.
મએં તો અભાગન રાંડહુ, ટુટી ગઝનકી બીજલી;
કરમો જલી મએં હુ સદા, ઔર પેટસે ફેર મએં જલી.
બારા બરસ રહી કએદમેં. મએં ધુલમેં આખીર મીલી;
કોઈ ઝહેર દે મુજહ ઘોલકર, વોહ પીકે અબ જલ્દી મરૂં.
હુએ હુએ અકેલી બાગમેં, અબ જાકે ફેર મએં કયા કરૂં;
યેહ ઘાવ કારી મુજહ લગા, દીલમેં લગી આતશ જલન.
મેરે જીગરકે દોસ્તકા, દેખા મએં આંખોંસે મરન;
બારા બરસમેં યેહ ઘડી, નહીં ભુલ જાઉંગી ઝરા.
હુએ હુએ લખોંલખ ફેઓજમેં, મારા સો કયું પ્યારા બના;
બારા બરસ તક મએં છુપા, રહી હું એકલી બાગસેં.
હુએ હુએ વોહ આખીર મરગયા દીલ જલગયાં અબ બાગમેં.
યહાં ખેલતા હંસતા ફીરા, યા સો રહા હુએ બેખબર.

બતીસ ધારા દુધકી, તુજહુકો પીલાઇ મએ પીસર;
એકબાર માંસે બોલ તુ, તો મએ તુજહે ગોદીમેં હું.
તુજહુકો લગા સીનેસતી, ફેર બાપટી ગોદીમેં હું;
તકસીર મેરી મઆફકર, કયું રૂઠકર સોયા તુ અબ.
તુ ખોલ આખેં દેખ અબ, માદર પીદર હાજીર હુએ સબ;
કોઇ ધામધુમ સીસકો, ઓર સીનેમેં મારે પથર.
હુએ હુએ સીકંદર બેહયા, તુ મારકર ભાગા કીધર;
ખાવે પછાડી બરઝમી, રો રો પુકારે પુતકો.
હુએ હુએ નજુમીને કહા, માના સુખન મએં જહુટકો;
તહઠીક કહેતાથા જો વોહ, મારે સીકંદર બે મયા.
મારે છુરીકો હલકમેં, હુએ હુએ ન કુછ આઇ દયા;
લાખોં કરોડોં ફઓજમેં, હુએ હુએ અકેલા મરગયા.
માદર પીદર રો રો કહે, તકદીરસે કુછ ના ચલા;
ગમકા બયાં મવકુફકર, કર દે શીતાબીસે દફન.
તકદીર હક બુજહો યકીં, તદબીરકે છોડો યેહ ફન;
લડકેકે તઇ દેકર ગુસન રો રો કફન ડાલે ગલે.
તુન દુન બખશો ઇસકેતઇ, આંસુસે મુખ ધોને લગે;
ઉસકો ઊઠાકર લે ચલે; સારે રયીકાં તલમલા
લડકેકે બએઠે નામપર, માદર પીદરકા દમ જલા;
કીલ્લેકે અંદર બાગમે, ઊસકો દફન લાકર કીયા.
હુએ હુએ હઝાર અફસોસ હુએ, દરખાક ખુંમે કરદીયા;
માદર પીદરકો સબ કહે, તુમ સબર અબ દીલમે કરો.
તકદીરમે યુંથા લીખા, હકકે હુકમપર સર ધરો;
ફેર ઉસ ચમનકે કોટમે, દરવાઝા એક શાહને કીયા.
કીલ્લેમે ફેર રોઝા બના, હકકે હુકમપર સર દીયા;
માતમસે શાહ ફારીગ હુએ, ફેર ઊસ નજુમીસે મીલે
લડકેકી માં ઓર બાપ ફેર, બએઠે વોહ આકર એકલે;
હમકો મુરીદ અબ તુમ કરો, તુમ હો હમારે પીર હક.
કલમા પડાકર પીરને, બુજહો મુસલમાની હુએ હક;
શાહમુઝનબીં બોલે તભી; તકદીર હક ઓર મઓ હક.
અબતક ઉમરકે દરમીયાં, ઉલટે પ્રીરાએથે વરક;
ઊનકા કીસ્સા પુરા હુવા, બોલું સીકંદરકા બયાં.

જો બાત બાકી રહેગઇ, કરતાહુ મએં પુરી અયાં;
વોહ મુરગ શાહકો લેઉડા, આસમાં ઝમીંકે દરમીઆં.

વોહ મુરગ બોલા શાહકો, તુમકો મએં પહોંચાઊં મકાં;
શાહ તો નેહાયત ધુજતે, ઓર કાંપતે છોડે ઝમીં.

વોહ મુરગ તબ ગાયબ હુવા, બેશક હુએ રબીલઆલમીં.
દેખે સીકંદર ઉસ ઘડી, હાજતકેતઇં કરતાહું મએં.

ઉસ્તાદ અપના દેખકર, દીલ શાહેદી દેતા હુએ વેં;
યહાંસે મુરગ લેકર ઉડા, યેહ તો જગા હુએ અબ મેરી.

હાજતસે જબ ફારીગ હુવા, ખોજેકો દેખા હાઝેરી;
દેખી જગા ભીગી હુએ અબ, ખોજા ખડા હુએ ઇંતેઝાર.
ગોયા કે બસ હુએ જાગતા, કયા ખ્વાબમેં પહોંચા કરાર;

દરવાઝા ખોલા શાહને, આયા નઝર અપના તખત.
દેખો અઝીઝાં દોસ્તાં, તકદીરકી દેખો લીખત;
હુએ દીલમને અંદોહ ગમ, લેકીન જો બએઠે તખ્તપર.

હુએ હુએ સીકંદરકી અકલ, જાતી રહી ઉસ વકતપર;
શાહને જો દેખા કર નઝર, હદ દેતરફ હાઝીર હુએં સબ

હુએ હુએ લીખા તકદીરકા, કયા હોગયા મુજહપર અજબ
બુજહા જો શાહને દીલમને, તકદીરકી વોહથી ઘડી.
અબ મએં કહાં વોહ જા કહાં. કયા હોગયા મુજહ સર પડી

દીલમેં જો શાહકે ગમ હુવા, લેકીન કહા ના કીસ અગલ.
તકદીરમેં જોથા લીખા, કીસકો કહું મએં અબ ખલલ
આદમકેતઈં તકદીરને, જન્નતસે કાડાથા બહાર.
ઉનકા બયાં દીલમેં સમજહ, કરતા હુએ આપસમે બીચાર

તકદીરને ફેર નુહકેઇઇં. તુફાનમેં ડાલી તમામ.
ઉનકા બયાં દીલમેં સમજહ, તુ કયા બીચારા હુએ ગુલામ;
તકદીરસે દાઉદ જબ, હોગએ મુલકકે પાદશાહ.

ઉનકા બયાં દીલમેં સમજહ, રોતા સીકંદર પાદશાહ;
તકદીરને યુનુસકેતઇં, મછલીકે પેટ અંદર રખે.

ઉનકા બયાં દીલમેં સમજહ, યેહ હુએં નસીબોંકે લીખે;
તકદીરને સુલેમાકેતેઈં, તાબે કીએ ઈનસાનો જાન.

ઉનકા બયાં દીલમેં સમજહ, કર યાદ હકકો રાત દીન;
તકદીરસે ઝીકરયાકે, આરા ફીરા સરકે ઉપર.

ઉનકા બયાં દીલમે' સમજહુ, કરતા સીકંદર યું ફીકર;
તકદીરસે અય્યુબકો, કીડે પડે જીસસે મીઆં.
ઉનકા બયાં દીલમે' સમજહુ, રોએ સીકંદર દીલમીઆ;
તકદીર ઇબરાહીમકો, ડાલાથા આતશમે ચકીં,
ઉનકા બયાં દીલમે સમજહુ, બરહક હુએ રબ્બીઆલમીં;
તકદીર ઇમરાહીમકો, રાખે છુરી લે હલકપર.
ઉનકા બયાં દીલમે સમજહુ, રોએ સીકંદર દીલ ભીતર;
તકદીરને ડાલા કુએ યુસફકેતઈ અએ દોસ્તાં.
ઉનકા બયાં દીલમે સમજહુ, રોએ સીકંદર ફેર વહાં;
તકદીરને યાકુબકે બેહદ રૂલાઈ આંજવાં
ઉનકા બયાં દીલમે સમજહુ, રોએ સીકંદર દીલમીઆં;
તકદીરને મુસાકેતઈ દીથી ફતાહુ ફીર ઉનઉપર.
ઉનકા બયાં દીલમે સમજહુ, રોએ સીકંદર શોરકર;
તકદીરને ઇસાકેતઇ મોજીઝ દીથી ઝબાં.
ઉનક બયાં દીલમે સમજહુ, કઈ મુરદે ઉનસે પાએ જાં;
અબ કર સબર મતકર ફીકર, પસ અબ સીકંદર તુ કુજા.
તુ અબ શુકરકર દીલમને, હકને રખી તેરી હયા;
બોલા સીકંદર તખ્તપર, કહું મએં સુનો અબ કહાં ગયા.
સબને કહા અએ જહાંપનાહ, નહીં વકત કુછ તુમકો હુવા;
પુછા સીકંદરને તભીં, મુજહકો હુએ હુએં કીતને દીન.
સબને કહા અએ શાહજહાં, કુછ તુમકો નઈ હુએ હુએં દીન;
શાહ દીલમને હએરાન હો, મુજહકો હુએ બારા બરસ.
યહાં તો ઘડી એક હોગઇ. ઓર મુજહપે કયા હોઇ કરસ;
અબ તુ સીકંદર દીલમને કર તુ ફીકર પએગમબરાં;
દુખ ઝાતપર અવ્વલ હુવા, પીછે હુવા તઇય્યબ મકાં.
દુખ સુખકા જોડા હુએ જગત, તો કયા કરે દીલમે ફીકર;
દીલમેં શબર કરકર રહા, તકદીરકી બેજહી કદર.
આએ સીકંદર હોશમેં, તબ યાદ આઈ એક બાત;
વોહુ દો બીરાદર ભાઈસે, બોલે સુખન શાહને સાન.
ઉન દો બીરાદરકો કહા, શાહાને સો તબ ઉસ ઘડી.
અબ મુજહે તુમ કહેતે હો કયા?, દો જવાબ તુમ ફરમાબરી.
એક ભાઈ યેહ બોલા સુખન, જો કુછ લીખા સો હોવેગા;

અવ્વલસતી આખીરતલક, જબ કબરમેં જો સોએગા.
દુજા સો ફેર બોલા સુખન, ફેર જો ખુદા ચાહે કરે;
દો તુમ જવાબ જલદી સતી, હમ દો મને કોઈ ના મરે.
તબ શાહને ઉનકો કહા, અએ ભાઇ તુમ ખીદમત કરો;
જો લીખ ચુકા તાહકીક વોહ, હોએગા અબ તુમ મત લડો.
જો લીખ ચુકા સો હોવેગા, તાહકીક બુજહા હુએ સરસ;
સબને કહા દર ઝાહીરી, તાહકીક બોલે શાહ દુરસ.
ફેર શાહને બોલા હરફ, જો ચાહે હક ફીરકર કરે,
સીધેકો ઉલટા ડાલકર, ઉલટેકે તઇ સીધા કરે.
શાહને કીયા દર ઝાહીરી, આપસ મને તુમ મત લડો;
યેહ કઓલ હુએ બરહક સચા, હકકે હુકમપર સર ધરો.
યેહ બાત સુનકર ઉઠ ચલે, દોનોં બીરાદર ઉસ ઘડી;
સબને કહા યા મરહબા, સમજહે વોહ દોનો જવહરી.
શાહસે રઝા લેકર ચલે, દોનોં બીરાદર શાંદમાં;
ઉનકા બયાં મવકુ ફકર, કબતક રખેગા દીલ મીઆં.
અએસે સીકંદર ઝુલકરન, તકદીરપર શાકીર રહે;
વોહ બાત દીલ અંદર રખે, અહેવાલ ના કીસકો કહે.
યેહ બાત સુનકર દોસ્તા, તકદીરકો બુજહે સભીં;
મારે ખુદા ઇમાનસે, ઓર મઓત ફેર દુજી વોહી
દુનીયાકી ગફલત છોડકર, કુછ તોશએ ઉકબા કરો;
કીસ્સા યેહ સુનકર દોસ્તાં, દીલ જાન સબ હાઝીર કરો.
ઝાહીરમેં જો કીસ્સા યેહ હુએ, બીતીનમેં હુએ દરેક ફીરાક;
બુજહો લીખા તકદીર હક, સબ છોડદો અબ તમતરાક.
કીસ્સા અસલ હુએ ફારસી, ઇસકો લીખા હીંદી મને;
જો કોઇ પડે જો કોઈ સુને, હોવે ખુશી વોહ દીલમને.
બએતાં બની હુએં ચોરસ, બુજહો અઝીઝાં દોસ્તાં;
ઇસમે હકીકત સબ લીખી, દેખો ખુદાકી કુદરતાં.
આસી જમાલુદીન તુ, તકદીરપર શાકીર રહો;
ઇસમે ઇશારા હુએ બડા, જો સર પડે સો સબ રહો.
અહમદનબી મહેબુબપર, ભેજો દરૂદાં ઔર સલામ;
અએ ઉમ્મતી મહેબુબ હક, ભેજો યેહ હદીયા તુમ મુદામ.

તમામ શુદ.

જાહેર ખબર.

નીચે મુજબ કીસ્સાઓ મળશે.

હાતમતાઈ	ચાર દરવેશ	જઈતુનમહમદ
બીબી મરીયમ	નુરનામા	શહેયમન
આદીનામા	વફાતનામા	હાજીમાંગરોલી
શાહજાં ઓર શાહપરી.	નજમુજીયા	સુબોહકાશીતાર
મજમુએમધાયત	બદરેમુની	ઇંદ્રસભા ચીત્ર
ચોરવકાજીસાહેબ	નાઝની પઠાણ	લેલીમજનુ
ગુલજારે પંજેતન	સખાવતનામા	કસસુલ ખુલાસા
છેલબટાઉ ને રાણીમોહીના.	અંજામે સખાવત	ગુલજારે માતમ
ઇનાફતનાલતા માતમ.	મંજમુએ માતમ	સદેવંત સાવલીંગા
ગજરામારૂજી	ગુલબંકાવલી	બરાસ કસ્તુરી
ઈંદ્રજાલ	વીક્રમ ચરીત્ર	સ્ત્રી ચરીત્ર
નદબત્રીશી	પદ્માવતી	પંચદંડની વારતા
દીલચમન ગાયન	સાહેરૂમ	સાહેઝકુમ
મહમદહનીફનું જંગનામું.	મજમુયેમુનાજાત	સકરાતનામા
જવાજીર દીંદી	તરકીબુ સલાત	કાલીગોરીનો કીસ્સો
કીસ્સા સીપાઈ જાદા		કીસ્સા સોદાગર બચ્ચા
લાલ ગોહરનો કીસ્સો		રોશનબીબાં સોદાગર સમરકંદી
રીવાયત ફાતમા સુગેરા		સીકંદર ઝુલકરણ
કીસ્સો મોહમદ હનીફ અને સૈફદેવનો		કીસ્સો ઇસાગોહર
વ અહુ ગુલાબકા	બાગે ઇરસયાને કીસ્સા યુસુફઝઅલીખા.	

આ સિવાય ગજલો, ઠુમરીઓ, હોરીઓ, યા ખ્યાલ, કીસ્સાઓ, વારતાઓ, નાટકો વીગેરે બીજી ઘણી જાતની ચોપડીઓ અમારે ત્યાંથી મળશે. દેશાવરવાળાને પઇસા પહેલા મોકલવાથી માલ મોકલવામાં આવશે. ને નોટપેટ કાગળ લેવામાં આવશે નહીં અને વી. પી. થી માલ મોકલવામાં આવશે. તથા જવાબ મંગાવનારે રીપ્લાઈ કાર્ડ લખવું.

મલવાનું ઠેકાણું.

શા. પ્રેમચંદ હઠીસંઘ ફતાસાની પોળમાં.

મુ. અમદાવાદ.